



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **L. M.**
zastoupený obecným zmocněncem K. K.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 22. 2. 2023, č. j. KUKHK-27640/DS/2022/Kj,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 24. 2. 2022, č. j. MMHK/036172/2022/OP/Čih, a rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2023, č. j. KUKHK-27640/DS/2022/Kj, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. V nyní projednávané věci soud posuzoval v pořadí druhé rozhodnutí žalovaného. Původní rozhodnutí soud zrušil rozsudkem ze dne 30. 11. 2022, č. j. 43 A 3/2022 - 43. Žalobce se také nyní domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, kterým žalovaný opětovně zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 2. 2022, č. j.

MMHK/036172/2022/OP/Čih. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobci uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Podle správních orgánů se žalobce dopustil přestupku z nedbalosti tím, že dne 3. 2. 2022 v 14:31 hodin v Hradci Králové, v ulici K Sokolovně ve směru od ulice Pod Kopcem směrem k ulici Zahradní, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky, přičemž jím řízenému vozidlu byla měřicím zařízením TruCAM v. č. TC005157 umístěným na GPS souřadnicích $15^{\circ}50'22.93\text{ E } 50^{\circ}13'32.51\text{ N}$, na vzdálenost 136,5 m, naměřena rychlost 47 km/h. V daném místě však byla nejvyšší dovolená rychlost místní úpravou snížena na 30 km/h svislou dopravní značkou „B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost“. Po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla byla skutečná rychlost měřeného vozidla minimálně 44 km/h. Žalobce limit překročil o 14 km/h, čímž porušil dopravní značku „B 20a“ a povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. První žalobní námitka směřuje proti přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nadále nepřezkoumatelné. Nevypořádána zůstala námitka v bodě 3), navzdory tomu, že krajský soud žalovaného zavázal k vypořádání v odvolání obsažených důkazních návrhů. Nezabýval se také námitkou pod bodem 4) odvolání, zda byla splněna podmínka měření „u MŠ“. Totéž platí pro námitky uvedené pod body 5), 7) a 9). V poslední z nich žalobce poukazoval na skutečnost, že poloha záměrného kříže na fotografii dle judikatury není shodná se záměrným bodem, a nelze tedy klást rovnítko mezi měřeným vozidlem a vozidlem označeným záměrným křížem. Žalobce respektuje judikaturu, dle které není nutné, aby se odvolací orgán zabýval každým jednotlivým argumentem. Zároveň však nelze rezignovat na řádné vypořádání odvolacích námitek, jakkoli může být stručné, výjimečně až implicitní, typicky presentací odlišného názoru. To žalobce v napadeném rozhodnutí postrádá.
4. Podle druhé žalobní námitek je napadené rozhodnutí rovněž nezákonné pro existenci překážky věci pravomocně rozhodnuté. Správní orgán I. stupně vydal usnesení o zastavení řízení ze dne 24. 2. 2022 pod č. j. MMHK/036506/2022/OP/Čih, kterým zastavil řízení pro skutek spočívající v tom, že žalobce dne 3. 2. 2020 v 14:31 na ulici K Sokolovně překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 14 km/h.
5. Jakkoli správní orgán uvedl, že zastavuje řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, řízení je vždy vedeno o skutku, nikoli o právní kvalifikaci. Je-li řízení o určitém skutku pravomocně zastaveno, nemůže být opětovně projednáno s jinou právní kvalifikací. Podstatné totiž je, že správní orgán nezastavoval řízení o jiném jednání či skutku žalobce, ale právě o tom skutku, ze kterého byl následně nezákonně uznán vinným. Odlišnost právní kvalifikace je pak pro věc zcela bez významu, neboť čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod znemožňuje opětovné stíhání za „čin“, nikoliv „za stejnou právní kvalifikaci“.
6. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rekapituloval související skutkové okolnosti. Od Městské policie Hradec Králové si vyžádal plán měření s rozpisem měření v týdnech 3. - 16. 2020, který byl doručen Policii ČR v souladu s postupem uvedeným v Seznamu míst určených k měření rychlosti. Z fotodokumentace a z listin založených ve spisovém materiálu vyplývá, že k měření rychlosti došlo ve schváleném úseku. V rozpisu měření na týden 3. - 16. 2. 2020 je uveden úsek K Sokolovně. Je tak zřejmé, že měření rychlosti bylo provedeno v součinnosti s Policií ČR a za dodržení podmínky stanovené v § 79a zákona o silničním provozu.
8. K námitce překážky věci pravomocně rozhodnuté uvedl, že usnesením ze dne 24. 2. 2022 správní orgán I. stupně zastavil řízení ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto případě je vedeno řízení ve věci přestupku § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, proto zde není překážka věci pravomocně rozhodnuté.
9. Žalovaný je toho názoru, že se vypořádal se všemi námitkami, a to ať je přímo popsal, nebo to vyplývá ze skutečností uvedených v napadeném rozhodnutí. Snímek z měření je čitelný, rychlost byla naměřena, nebyla hlášena chyba zařízení a měřící zařízení bylo řádně kalibrováno a úředně ověřeno. GPS souřadnice odpovídají místu měření a dále je uvedena vzdálenost, na kterou bylo měření prováděno. Z výstupu z měřícího zařízení je též jednoznačně zřejmé, které vozidlo bylo měřeno. Záměrný bod je jasně umístěn na vozidle žalobce. Dopravní značení v místě přestupku bylo zadokumentováno fotograficky na listu č. 8 správního spisu.
10. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Žalobu shledal důvodnou.
12. V úvodu odůvodnění soud stručně shrnuje, že v této věci nyní rozhoduje podruhé. Původní rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem ze dne 30. 11. 2022, č. j. 43 A 3/2022 - 43, neboť jej shledal nepřezkoumatelným. Žalovaný v původním rozhodnutí nerefletoval některé z odvolacích námitek a zejména také důkazní návrhy, které žalobce vznesl v odvolání. Soud naopak rozhodnutí potvrdil v části, v níž se zabývalo místem spáchání přestupku.
13. Žalovaný také v dalším řízení shledal, že žalobce svým jednáním porušil povinnost podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu – tedy povinnost *řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace*. Setrval proto na svém původním zjištění, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h.
14. Protože žalobce v nynější žalobě vznesl námitku, že vydání napadeného rozhodnutí bránila překážka věci pravomocně rozhodnuté, zabýval se soud předně touto námitkou.

15. Překážku věci pravomocně rozhodnuté žalobce dovozuje ze skutečnosti, že správní orgán I. stupně vydal usnesení o zastavení řízení ze dne 24. 2. 2022, č. j. MMHK/036506/2022/OP/Čih (dále jen „usnesení o zastavení řízení“). Tímto usnesením došlo k zastavení řízení z důvodu podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Podle odůvodnění usnesení o zastavení řízení jím správní orgán zamýšlel zastavit řízení ve vztahu k jedné ze dvou právních kvalifikací skutku, pro který bylo přestupkové řízení zahájeno. Žalobce má nicméně za to, že tímto postupem správní orgán zastavil řízení pro skutek, o němž mělo být v řízení rozhodováno, a který byl totožný v případě obou právních kvalifikací přestupku. Tímto tak správní orgán způsobil ve vztahu k danému skutku vznik překážky věci pravomocně rozhodnuté. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nezákonné, neboť jej žalovaný vydal navzdory tomu, že jeho vydání bránila překážka věci pravomocně rozhodnuté.
16. Důvody, pro které lze zastavit řízení, jsou vymezeny v § 86 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky *správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.*
17. K povaze usnesení o zastavení řízení z důvodu podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 3. 2011, č. j. 5 As 73/2010-71. Přestože v tomto rozsudku vyslovený závěr soud přijal ve vztahu k dnes již neúčinnému zákonu č. 200/1990 Sb., o přestupcích, lze jej dle názoru krajského soudu zcela aplikovat také na důvody pro zastavení řízení dle nyní účinného zákona o odpovědnosti za přestupky.
18. Překážku věci pravomocně rozhodnuté Nejvyšší správní soud vymezil v uvedeném rozsudku jako negativní podmínku řízení, spočívající v tom, že jakmile bylo o totožné věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být tatáž věc v rozsahu závaznosti výroku rozhodnutí projednávána znovu. Totožnost věci je dána stejným předmětem řízení a stejnými účastníky.
19. Zákon o odpovědnosti za přestupky pak překážku věci pravomocně rozhodnuté vymezuje v § 77 odst. 2 tak, že *nikdo nemůže být obviněn z přestupku za skutek, o němž již bylo v jiném řízení proti téže osobě pravomocně rozhodnuto. Rozhodnutím podle věty první se rozumí rozhodnutí o tom, že se skutek nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem nebo totožným přestupkem nebo není přestupkem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.*
20. Pojmem, od kterého je odvislé posouzení, zda již bylo v přestupkovém řízení ve věci rozhodnuto, je *skutek*. To je zřejmé již z výše citovaných ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky. V průběhu řízení pak musí být zachována totožnost skutku minimálně v podobě totožnosti jednání či totožnosti následku (v podrobnostech srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016 - 39, a ze dne 14. 3. 2011, č. j. 2 Afs 91/2009 - 149). Naproti tomu *právní kvalifikaci* skutku lze v průběhu řízení měnit. Z judikatury vyplývá, že v rámci probíhajícího řízení o správním deliktu lze připustit změnu právní kvalifikace skutku, vychází-li nová právní

kvalifikace z téhož jednání, pro které bylo řízení původně zahájeno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2011, č. j. 1 As 110/2011 - 74).

21. Změna právní kvalifikace skutku (pod níž nepochybně spadá taktéž její zúžení) je tedy odlišným procesním postupem, na který jsou kladeny rozdílné požadavky a má rozdílné důsledky, než je tomu v případě skutku. V případě změny právní kvalifikace je především nutno trvat na požadavku, aby stíhaná osoba byla se změnou právního hodnocení věci seznámena a byl jí dán dostatečný prostor přizpůsobit této skutečnosti její obhajobu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2005, č. j. 2 As 44/2004 - 62, a ze dne 20. 11. 2003, č. j. 5 A 73/2002 - 34). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v již uvedeném rozsudku č. j. 1 As 110/2011 - 74, „[j]e-li tedy obviněný v řízení o jiném správním deliktu stíhán pro totožný skutek, pohybuje se správní orgán při změně právní kvalifikace skutku v procesním rámci vedeného řízení a nezahajuje v takovém případě nové správní řízení trestní.“ Lze tedy shrnout, že správní orgán není povinen ve vztahu k právní kvalifikaci řízení zastavovat, resp. oznamovat zahájení nového řízení. Takový postup vyžaduje pouze změna skutku, resp. zjištění a posouzení nového skutku (nelze-li zachovat alespoň totožnost jednání či následku). O změně právní kvalifikace správní orgán účastníka řízení sice musí vyrozumět, řízení však nezastavuje, ani v důsledku překvalifikace skutku nové řízení nezahajuje.
22. K povaze jednotlivých důvodů pro zastavení řízení a jejich způsobilosti založit překážku věci pravomocně rozhodnuté pak Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku č. j. 5 As 73/2010-71, že „[v] případě zastavení řízení dle § 76 přestupkového zákona lze hovořit o dvou typech rozhodnutí. Existují případy, kdy zásah do materiálně právní sféry účastníka řízení prostřednictvím ‚procesního‘ rozhodnutí o zastavení řízení může nastat, avšak je málo zřetelný, na rozdíl od případů, kdy je souvislost s meritem věci tak těsná, že procesní rozhodnutí představuje spíše rozhodnutí o hmotném právu. Jednotlivé typy rozhodnutí nelze samozřejmě zaměňovat, ale na druhou stranu nelze ani neodlišit od sebe rozhodnutí o hmotném právu samotném od rozhodnutí, kterým se do hmotného práva nezasahuje. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud výše, nikdo nemůže být postižen za tentýž skutek, pokud ohledně něho existuje pravomocné rozhodnutí. Rozhodnutí v § 76 uvedená pod písm. a), b), c) a j) dle názoru zdejšího soudu představují rozhodnutí ve věci samé. tj. rozhodnutí, kterými bylo rozhodnuto o věci samé. Jakkoli ve výrocích těchto rozhodnutí není zpravidla explicitně vyjádřeno, zda došlo ke spáchání přestupku, popř. kdo jej spáchal, za jakých okolností k němu došlo a jakou sankci je třeba pachateli přestupku za jeho protiprávní jednání uložit (neboť ve výroku se uvádí toliko, že řízení se zastavuje), je třeba je za meritorní rozhodnutí považovat. V těchto případech je jejich výrok (byť implicitním) de facto výrokem o vině, přesněji řečeno výrokem, z něhož plyne, že se např. skutek vůbec nestal, nebo že jej nespáchal obviněný či vina obviněného nebyla v přestupkovém řízení shledána např. proto, že obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, prokázáno. Z účelu a smyslu těchto důvodů zastavení řízení lze dovodit, že se jedná se o rozhodnutí ve věci samé. Lze tak usuzovat i z toho, že pouze tato rozhodnutí cit. pod písm. a), b), c) a j) se účastníkům oznamují a lze se proti nim odvolat. Z uvedeného pak vyplývá, že těmito rozhodnutími se zasahuje do hmotných práv účastníků řízení a tato rozhodnutí představují překážku věci pravomocně rozhodnuté.“ (Zvýraznění provedeno krajským soudem.)
23. Jakkoli se tedy jedná o právní názor vztahující se k dnes již neúčinné právní úpravě, lze jej dle krajského soudu bez odchylky užít i v nyní posuzované věci, jejímž předmětem je usnesení o zastavení řízení dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Zákon č. 200/1990 Sb. totiž vymezoval v § 76 odst. 1 písm. a) totožný důvod jako je tomu v případě nyní účinného zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť stanovil, že *správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem*. Soud proto konstatuje, že rozhodnutí dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky je svou povahou rozhodnutím, které způsobuje vznik překážky věci pravomocně rozhodnuté.

24. Pokud správní orgán I. stupně vydal usnesení o zastavení řízení z důvodu dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, zvolil nevhodný postup, zamýšlel-li toliko zúžit právní kvalifikaci skutku. V následující části odůvodnění proto soud ověřil, zda skutek, pro který správní orgán I. stupně řízení zastavil, skutečně představuje totožný skutek, pro který byl žalobce uznán vinným v napadeném rozhodnutí a v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, resp. pro který bylo zahájeno řízení.
25. Podle § 78 odst. 2 věta první zákona o odpovědnosti za přestupky je *řízení zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení podezřelému z přestupku nebo ústním vyhlášením takového oznámení*.
26. Podle § 78 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky *oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahuje popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci*.
27. Z předloženého správního spisu plyne, že v oznámení o zahájení řízení přestupku byl skutek vymezen následovně:

„dne 3. 2. 2020 v 14:31 hodin řídil řidič na ulici K Sokolovně ve směru od ulice Pod Kopcem směrem k ulici Zahradní v Hradci Králové osobní motorové vozidlo značky Mercedes, rz, přičemž jím řízenému vozidlu byla měřícím zařízením TrueCam 4, výr. č. TC007157, které bylo obsluhováno hlídkou Městské policie Hradec Králové a bylo umístěno na GPS souřadnicích: (15°50'22.93" E 50°13'32.51" N) na vzdálenost 136,5 m naměřena rychlost 47 km/hod., v místě, kde svíslou dopravní značkou „B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost“, byla nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku místní úpravou snížena na 30 km/h, tj. po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla (+/-3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně, nebo +/- 3 % při rychlostech vyšších než 100 km/h) byla skutečná rychlost měřeného vozidla minimálně 44 km/h, čímž daný limit překročil o 14 km/h, čímž porušil dopravní značku „B 20a“.“

28. Po prostudování správního spisu soud konstatuje, že pro jiný skutek se žalobcem správní orgán přestupkové řízení nezahájil. Vymezení skutku v oznámení o zahájení řízení je pak totožné jak v usnesení o zastavení řízení, tak v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v napadeném rozhodnutí. Z toho plyne jednoznačný závěr, že vydáním usnesení o zastavení řízení ze dne 24. 2. 2022 došlo k vytvoření překážky věci pravomocně rozhodnuté ve vztahu ke skutku citovanému v předchozím odstavci.
29. Jakkoli správní orgán zamýšlel zúžit tímto usnesením přestupkové řízení pouze na jednu z právních kvalifikací skutku, pro který řízení zahájil, učinil tak způsobem, který vedl ke vzniku překážky věci pravomocně rozhodnuté. Správní orgán zastavil řízení z důvodu dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy z důvodu, že se skutek nestal nebo není přestupkem. Správní orgán tak zřejmě zaměnil pojem skutek a právní kvalifikace skutku a pro zamýšlené zúžení správního řízení zvolil nevhodný nástroj. V usnesení o zastavení řízení vymezil skutek totožně, jako je tomu v případě napadeného

rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jimiž správní orgány uznaly žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Protože usnesení o zastavení řízení z důvodu dle § 86 odst. 1 písm. a) navzdory své procesní povaze vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté, nebyly správní orgány nadále oprávněny vést řízení o skutku, pro který již bylo řízení zastaveno a bylo o něm pravomocně rozhodnuto. Krajskému soudu proto nezbylo, než napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně zrušit z důvodu jejich nezákonnosti.

30. Protože soud vyhověl této námitce, již se nezabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Vypořádání námítky nepřezkoumatelnosti by v důsledku překážky věci pravomocně rozhodnuté bylo nadbytečné, neboť by případné vady nebylo možné v dalším řízení zhojit.
31. Závěrem soud stručně poznamenává, že vůbec nepřihlížel k námitce nesprávného doručování zmocněnci žalobce. Tuto námitku žalobce uplatnil v podání ze dne 24. 4. 2023, které bylo soudu doručeno v 22:53:04 hod. z e-mailové adresy neutralni@centrum.cz. Podání nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem, ani žalobce nedoručil ve lhůtě 3 dnů písemné podání shodného obsahu, resp. nepředložil jeho originál podle § 37 odst. 2 s. ř. s. Soud proto k obsahu tohoto podání nepřihlížel a vycházel z podání ze dne 24. 4. 2023, které bylo doručeno z datové schránky zástupce žalobce v 23:48:51 hod. a které bylo kromě této námítky jinak shodného obsahu.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Žalobce má právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Žalobce byl v době podání žaloby zastoupen advokátem, náleží mu proto také náhrada nákladů právní služby poskytnuté jeho zástupcem za dva úkony po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby), včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] – celkem 8 228 Kč včetně DPH (advokát Mgr. Václav Voříšek je plátcem DPH). Žalovaný je tedy povinen nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. srpna 2023

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce